

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Ogsaa dette Lovforslag gaar ud paa en Forlængelse af gældende Bestemmers Gyldighed. Som ærede Medlemmer vil vide, yder Staten en Rentegaranti for $4\frac{1}{2}$ pCt.s rentebærende Kasseobligationer, der er udstedt af de saakaldte Husmandskreditforeninger, og denne Rentegaranti er ifølge Lov gældende indtil 11. December 1928. Det foreliggende Lovforslag gaar nu ud paa at forandre denne Dato til 11. Decembar 1931, hvilket altsaa betyder en Forlængelse paa 3 Aar, idet det maa erkendes, at Forholdene vedblivende gør det saare ønskeligt for de nævnte Kreditforeninger at være i Stand til at udstede $4\frac{1}{2}$ pCt.s Obligationer med den samme Garanti, som hidtil er ydet af Staten. Endvidere foreslaas det, at den Vurderingsgrænse for de to Kreditforeningers Adgang til at yde Laan, som gælder i Øjeblikket og indtil Udgangen af dette Aar, forbliver uændret yderligere i 3 Aar, altsaa indtil Udgangen af Aaret 1931.

Af de to Kreditforeninger for Ejere af mindre Landejendomme er der for Regeringen fremsat Andragende om, at et Lovforslag som det foreliggende maatte blive fremsat for Rigsdagen. Lovforslaget er anbefalet af Kreditforeningernes staaende Udvalg og Finansministeriet, og jeg skal paa den fraværende Indenrigsministers Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov vedrørende Grundforbedringsarbejder.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 23).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Ved Loven om Grundforbedringsarbejder af 1926 og ved dennes Forlængelse ved Lov af December 1927 er der givet Kommunalbestyrelserne Bemyndigelse til uden højere Myndigheds Samtykke at yde Kommunegaranti for Laan til Grundforbedringsarbejder. Denne Lov gælder indtil Udgangen af indeværende Aar og tilsigter jo baade at støtte Gennemførelsen af Foranstaltninger, der i landøkonomisk Henseende maa anses for hensigtsmæssige, og samtidig at yde et Bidrag til Bekæmpelse af Arbejdsløsheden i det Halvaar, Vinter-Halvaaret, hvor Arbejdsløsheden af flere Grunde virker mest trykkende. I mange Amter har denne Lov imidlertid, efter hvad der foreligger oplyst for Indenrigsministeriet, kun haft meget ringe Betydning, men der er andre Amter, navnlig i Vestjylland, hvor den er anvendt i overordentlig mange Tilfælde. Staten godtgør Kommunen Halvdelen af de Tab, som den maatte komme til at lide paa Grund af saadanne Garantier. De Tab, som Statskassen i den Anledning har lidt, har dog ikke været meget store. I Finansaaret 1927—28 var Statens Tab saaledes kun 201 Kr., og i indeværende Finansaar er der hidtil kun tabt 183 Kr. En yderligere Forlængelse af denne Lov, der jo altsaa i visse Dele af Landet synes at have virket paa heldig Maade, anser Ministeriet for ønskelig, og den er anbefalet overfor Indenrigsministeriet af de paagældende Myndigheder.

Lovforslaget gaar nu ud paa, at Loven forlænges endnu et Aar, altsaa indtil Udgangen af 1929. Der er imidlertid til Indenrigsministeriet fremsendt et Andragende, gaaende ud paa, at der i Lovforslaget maatte blive foretaget en Ændring, saaledes at der blev Adgang til under særlige Omstændigheder at give indtil 5 Aars Henstand med Afdragene, hvorefter Afdragene da skulde finde Sted i det næstfølgende Tiaar. Jeg kan oplyse, at det er Indenrigsministerens Hensigt ved Lovforslagets anden Behandling her i Tinget at stille et Ændringsforslag, gaaende ud paa, at denne 5-aarige Afdragsfrihed indrømmes. For saa vidt Lovforslaget skulde blive henvist til et Udvalg, vil Indenrigs-